

Страсбург, 5.2.2013
COM(2013) 42 final

2013/0023 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно защитата по наказателноправен ред на еврото и на другите парични
знаци срещу подправяне и за замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета**

{SWD(2013) 19 final}
{SWD(2013) 20 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Общ контекст

Подправянето на еврото и на другите парични знаци продължава да буди безпокойство в целия Европейски съюз. Изключително важно е да се гарантира доверието на гражданите, дружествата и финансовите институции в истинността на банкнотите и монетите. Подправените парични знаци причиняват щети на гражданите и предприятията, на които не се възстановява сумата, съответстваща на подправените пари, дори и да са ги придобили добросъвестно. Подправянето също така намалява приемливостта на банкнотите и монетите.

Подправянето на еврото буди особено безпокойство поради голямото значение на еврото. Това е единната валута на 17-те държави членки от еврозоната и се използва от 330 млн. граждани, които живеят в нея. Освен това употребата на еврото в международните търговски сделки е много разпространена и то се използва като важна резервна валута за трети държави. Стойността на евробанкнотите, които са в обращение по целия свят, т.е. близо 913 млрд. EUR през януари 2013 г., е в общи линии същата като стойността на банкнотите в щатски долари. Около една четвърт от тази стойност е в обращение извън еврозоната, а именно в съседните ѝ региони¹. Днес еврото е втората по важност международна валута в световен мащаб.

Еврото продължава да е обект на действията на групи на организираната престъпност, които се занимават с подправяне на пари. От въвеждането на еврото през 2002 г. до сега подправянето на парични знаци в евро е причинило финансови щети в размер на най-малко 500 млн. EUR. Данните от Европейската централна банка (ЕЦБ) сочат, че е имало пикове в броя на подправените банкноти през периода 2009—2010 г. и още два пика през втората половина съответно на 2011 г.² и на 2012 г.³ ЕЦБ отбелязва нарастване с 11,6 % в количеството, изтеглено през втората половина на 2012 г., в сравнение с това през предходните месеци. В годишния доклад за 2011 г.⁴ на Европейския технически и научен център (ЕТНЦ) се посочва, че постоянно се откриват нови видове подправени евромонети и че има рязко нарастване на броя на подправените монети с високо качество на изработката. Европол смята, че е налице дългосрочна тенденция на нарастване на престъпността, и отбелязва, че заплахата от престъпления остава голяма⁵. Оценката на Европол се потвърждава от неотдавнашните мащабни операции по изземване на подправени евробанкноти и монети и

---

¹ Вж. уебсайта на Европейската централна банка (ЕЦБ): <http://www.ecb.int/press/key/date/2013/html/sp130110.en.html>.

² Годишен доклад на ЕЦБ за 2011 г.

³ Прессъобщение на ЕЦБ, 10 януари 2013 г., http://www.ecb.int/press/pr/date/2013/html/pr130110_2.bg.html.

⁴ Защитата на евромонетите през 2011 г. Ситуацията във връзка с подправянето на евромонетите и дейностите на Европейския технически и научен център (ЕТНЦ) на основание член 4 от Решение С (2004) 4290 на Комисията от 29 октомври 2004 г. (The Protection of Euro Coins in 2011. Situation as regards euro coins counterfeiting and the activities of the European Technical and Scientific Centre (ETSC) based on Article 4 of Commission Decision C (2004) 4290 of 29 October 2004).

⁵ Оценка на Европол на заплахата от организираната престъпност, 2011 г. (Europol Organised Crime Threat Assessment 2011).

непрекъснатото закриване на нелегални работилници за печатане и сечене на пари всяка година⁶.

Тези тенденции показват, че ефектът от съществуващите мерки за борба с подправянето не е толкова възпиращ, колкото е необходимо, и следователно се налага да се подобри защитата срещу подправянето. По-конкретно са налице значителни различия в размера на санкциите, които се налагат в държавите членки по отношение на основните форми на подправянето — производството и разпространяването на подправени парични знаци⁷. Минималният размер на максималното наказание за производство на подправени парични знаци бе хармонизиран през 2000 г. и понастоящем е осем години лишаване от свобода, но положението с минималния размер на санкциите за подправяне на парични знаци е различно. В някои държави членки не се предвиждат минимални санкции или пък по закон са предвидени единствено глоби, докато в други държави членки минималният размер на санкциите дори достига десет години лишаване от свобода. Тези различия пречат на трансграничното сътрудничество между правоприлагащите и съдебните органи⁸. Освен това данните, събрани в рамките на проучване на Експертната група по фалшифицирането на еврото (ЕСЕГ)⁹, сочат, че през последните девет години са били разкрити голям брой нелегални работилници за печатане на пари именно в онези държави членки, в които не са предвидени минимални санкции или като минимални санкции са предвидени само глоби за случаите на подправяне на пари, което подсказва, че фалшификаторите търсят най-благоприятната правна система (т. нар. *forum-shopping*). Наред с това фактът, че в момента няма минимален и максимален размер на санкциите за престъпления, свързани с разпространяване, представлява опасна заплаха във връзка с разпространяването в ЕС на произведения в трети държави подправени банкноти, за което свидетелстват значителният брой незаконни работилници за печатане на пари, закрити в трети държави (например в Колумбия и Перу), и свързаното с тях изземване на големи количества подправено евро и други парични знаци, подготвени за износ към Европейския съюз или за разпространяване в него. Ето защо може да се направи изводът, че съществуващите различия между наказателните системи на държавите членки се отразяват отрицателно на защитата с наказателноправни мерки на еврото и на другите парични знаци срещу подправяне.

Сегашният размер на санкциите е една от причините за недостатъчния възпиращ ефект на мерките и за различната степен на защита на валутата на ЕС в различните му части. Максималният размер на наказателноправните санкции е способ, с помощта на който прокурорите и съдиите могат да определят наказанието, което трябва да бъде наложено на престъпника, но способът е непълен, ако не е определен минимален размер на санкциите. Тъй като на практика минималният размер на максималното наказание се налага рядко, минималното наказание може да се разглежда като имащо по-силен възпиращ ефект и голяма практическа стойност за защитата на еврото. Именно познаването на възможните санкции ще окаже възпиращ ефект върху тези, които са

---

⁶ Вж. съобщенията на Европол за пресата от 13 декември 2011 г., 15 и 29 юни 2012 г., 13 август 2012 г., 9 декември 2012 г., https://www.europol.europa.eu/latest_press_releases.

⁷ Вж. оценката на Deutsche Bundesbank на въздействието, приложение 6, таблицата със санкции, които се налагат в държавите членки към месец април 2011 г.

⁸ Вж. раздел 3.2.1.3 от оценката на въздействието и приложение 3 към нея.

⁹ Проучването обхващаше следните 15 държави членки: България, Дания, Германия, Гърция, Финландия, Франция, Унгария, Италия, Латвия, Полша, Португалия, Румъния, Испания, Швеция и Нидерландия.

изкушени да се занимават с подправяне на еврото; разликата между това да бъдеш осъден на лишаване от свобода за определен минимален срок и това да ти бъде наложена глоба, например, е очевидна. По този начин минималните санкции способстват за съгласуване на системата за защита на еврото в целия ЕС.

Еврото е единната валута на икономическия и паричен съюз, създаден чрез Европейския съюз. То следователно представлява истинска европейска обща „стока“, която трябва да подлежи на съгласувана защита в целия Европейски съюз, по-конкретно чрез определяне на минимален размер на наказанията за тежките случаи, обхващащи производство и разпространяване.

Европейският съюз и държавите членки трябва да предвидят цялостна защита на еврото и да се борят с престъпленията срещу еврото на общи начала. В съответствие с Международната конвенция за премахване и преследване фабрикуването на фалшиви парични знаци (т.нар. „Женевска конвенция“)¹⁰ и предвидения в нейния член 5 принцип да не се прави разлика от гледна точка на санкциите, когато става въпрос за чуждестранни парични знаци, по-добрата защита на еврото ще доведе до ползи за всички валути.

1.2. Правен контекст

1.2.1. Наказателно право

В Женевската конвенция са предвидени разпоредби, с които се гарантира, че за престъпления, включващи подправяне, могат да се налагат строги наказателноправни и други санкции. В нея има също така разпоредби относно компетентността и сътрудничеството. След ратифицирането на Женевската конвенция, договорено на 20 април 1929 г., се осъществява известно сближаване на националните законодателства за борба с подправянето на парични знаци.

Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета за повишаване на защитата чрез наказателни и други санкции срещу подправянето във връзка с въвеждането на еврото¹¹ има за цел да допълни разпоредбите на Женевската конвенция от 1929 г. и да улесни прилагането им на територията на Европейския съюз. В рамковото решение са определени деянията, освен самото подправяне, които следва да се разглеждат като наказуеми, като например разпространяването. С рамковото решение се въвежда изискването да се налагат ефективни, съразмерни на престъплението и възпиращи наказания при такива престъпления. Освен това то включва разпоредби относно компетентността и отговорността на юридическите лица. Това рамково решение бе изменено с Рамково решение 2001/888/ПВР на Съвета от 6 декември 2001 г.¹², в което бе въведена разпоредба за взаимното признаване на присъди с цел признаване на „рецидиви“.

Държавите членки трябваше да транспонират Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета до 29 май 2001 г., а Рамково решение 2001/888/ПВР на Съвета — до 31 декември 2002 г. Комисията направи оценка на прилагането им в три доклада¹³. Въпреки развитието на достиженията на правото на ЕС в тази област се наблюдават

---

¹⁰ № 2623, стр. 372. Сборник договори на Обществото на народите от 1931 г. Конвенцията е ратифицирана от 26 държави членки. Малта (все още) не я е ратифицирала.

¹¹ ОВ L 140, 14.6.2000 г., стр. 1.

¹² ОВ L 329, 14.12.2001 г., стр. 3.

¹³ Първият доклад бе приет през декември 2001 г. (СОМ(2001) 771 окончателен), вторият доклад — през септември 2003 г. (СОМ(2003) 532 окончателен), а третият — през септември 2007 г. (СОМ(2007) 524 окончателен).

някои недостатъци. Макар че с малки изключения всички държави членки официално са приложили рамковото решение правилно, те са приели различни правила и поради това равнището на защита и практиките, които са приели в своите национални правни системи, често се различават.

1.2.2. *Още разпоредби в тази област на ниво ЕС*

Рамковото решение представлява част от всеобхватна правна рамка, в която са включени също така административни мерки и мерки за обучение:

- Регламент (ЕО) № 974/98 на Съвета от 3 май 1998 г. относно въвеждането на еврото¹⁴. С него държавите членки, които са в еврозоната, се задължават да осигурят адекватни санкции в случаите на неистински или преправени евробанкноти и монети;
- Регламент (ЕО) № 1338/2001 на Съвета от 28 юни 2001 г. за определяне на необходимите мерки за защита на еврото срещу фалшифициране¹⁵, актуализиран с Регламент (ЕО) № 44/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г.¹⁶ С регламента се определя как да се извършва обращението на евробанкноти и монети по такъв начин, че те да бъдат защитени от фалшифициране. Освен това се уреждат въпроси като събирането на технически и статистически данни за фалшивите банкноти и монети и достъпа до тези данни, проверката на фалшивите банкноти и монети от националните центрове за анализ, задълженията на кредитните институции и централизирането на информацията на национално равнище. С Регламент (ЕО) № 1339/2001 на Съвета от 28 юни 2001 г.¹⁷ бе разширено действието на Регламент (ЕО) № 1338/2001 по отношение на държавите членки, които не са приели еврото за своя единна валута;
- Решение на Европейската централна банка от 16 септември 2010 г. относно проверките за истинност и годност и за връщането в обращение на евробанкноти (ЕЦБ/2010/14)¹⁸;
- Регламент (ЕС) № 1210/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2010 г. относно установяване на истинността на евро монетите и обработката на негодни за употреба евро монети¹⁹;
- Регламент (ЕО) № 2182/2004 на Съвета от 6 декември 2004 г. относно медалите и символите, подобни на евромонети²⁰, изменен с Регламент (ЕО) № 46/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г.²¹;
- Решение 2005/511/ПВР на Съвета от 12 юли 2005 г. относно защитата на еврото срещу фалшифициране чрез определяне на Европол за централно бюро за борба срещу фалшифицирането на еврото²²;

---

¹⁴ ОВ L 139, 11.5.1998 г., стр. 1.

¹⁵ ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 6.

¹⁶ ОВ L 17, 22.1.2009 г., стр. 1.

¹⁷ ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 11.

¹⁸ ОВ L 267, 9.10.2010 г., стр. 1.

¹⁹ ОВ L 339, 22.12.2010 г., стр. 1.

²⁰ ОВ L 373, 21.12.2004 г., стр. 1.

²¹ ОВ L 17, 22.1.2009 г., стр. 5.

²² ОВ L 185, 17.7.2005 г., стр. 35.

- Решение 2002/187/ПВР на Съвета от 28 февруари 2002 г. за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност²³ чрез стимулиране и подобряване на координацията и сътрудничеството между компетентните съдебни органи на държавите членки и в областта на борбата с подправянето на еврото;
- По програма „Перикъл“, създадена с Решение 2001/923/ЕО на Съвета от 17 декември 2001 г.²⁴, Съюзът финансира целеви дейности за обмен, помощ и обучение на служители от правоприлагащите органи с цел създаване на по-тесни професионални контакти за по-ефективна борба с фалшифицирането на еврото.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1. Консултации със заинтересованите страни

Комисията проведе консултации със специалисти сред заинтересованите страни по редица поводи.

Консултациите със заинтересованите страни започнаха по време на 58-то заседание на Експертната група по фалшифицирането на еврото (ЕСЕГ)²⁵ на 10 ноември 2011 г. и продължиха по време на следващите заседания на ЕСЕГ. С експертите и специалистите²⁶ бяха проведени допълнителни консултации по време на Хагската конференция между 23 и 25 ноември 2011 г. На 20 декември 2011 г. на държавите членки бе изпратен въпросник относно прилагането на рамковото решение. Резултатите от въпросника и възможното бъдещо развитие бяха обсъдени по време на 59-то заседание на ЕСЕГ на 14 март и на 60-то заседание на 13 юни 2012 г. ЕЦБ и Европол взеха участие в този процес и дадоха своя принос, включително чрез представяне на становища пряко до Комисията.

Въз основа на консултациите може да се заключи, че според заинтересованите страни е необходимо защитата на еврото и на другите парични знаци с наказателноправни мерки да доведе до добавена стойност за професионалистите в тази област. Получени бяха две конкретни предложения във връзка с подобряването на наказателнопроцесуалното право: предложение за привеждане в съответствие между техниките за разследване, като например контролираните доставки и служителите под прикритие, и предложение за въвеждане на разпоредби, с които съдебните органи се задължават да предават

²³ ОВ L 63, 6.3.2002 г., стр. 1.

²⁴ ОВ L 339, 21.12.2001 г., стр. 50. Програмата е актуализирана с Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на програма за обмен, помощ и обучение за защита на еврото срещу фалшифициране (програма „Перикъл 2020“) (COM(2011)0913 окончателен).

²⁵ Създаването на групата ЕСЕГ е предвидено в Регламент (ЕО) № 1338/2001 и се състои от експерти от държавите членки, ЕЦБ, Европол и OLAF/Европейския технически и научен център (ЕТНЦ).

²⁶ Представители на правоприлагащите органи, съдебните органи, централните банки и монетните дворове.

образци от иззети подправени парични знаци за технически анализ с цел откриване на още подправени парични знаци в обращение.

ЕЦБ изрази силна подкрепа за подсилването на наказателноправната рамка, особено чрез въвеждане на по-строги наказания и хармонизирането им, в това число и чрез определяне на стандарти за минималния размер на наказанията.

2.2. Оценка на въздействието

Комисията извърши оценка на въздействието на вариантите за политика, като взе предвид консултациите със заинтересованите страни. След разглеждане на възможните варианти, в оценката на въздействието се стига до заключението, че следва да се предпочете следното решение:

- запазване на по-голямата част от разпоредбите на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета в текста на ново предложение, с минимални изменения, като се вземе предвид Договорът от Лисабон;
- изменение на разпоредбите относно наказанията чрез въвеждането на минимален размер от шест месеца на наказанието в случаи на производство и разпространяване на подправени парични знаци и чрез въвеждането на максимален размер на наказанието най-малко осем години в случаи на разпространяване;
- въвеждане на нова разпоредба, с която държавите членки се задължават да предвидят възможността да се използват някои способности за разследване;
- въвеждане на нова разпоредба, с която държавите членки се задължават да гарантират, че националните центрове за анализ и националните центрове за анализ на монети могат да правят анализи на подправени парични знаци в евро също и по време на висящи съдебни производства с цел откриване на още подправени парични знаци.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1. Правно основание

Правомощието на ЕС да установява „минимални правила относно определянето на престъпленията и на санкциите в областта на особено тежката престъпност с трансгранично измерение, произтичащо от естеството или последиците на тези деяния или от особена необходимост за общо противодействие“ е определено в член 83, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Фалшифицирането на платежни средства е посочено изрично в член 83, параграф 1 от ДФЕС като такава област на особено тежка престъпност.

3.2. Субсидиарност, пропорционалност и спазване на основните права

Следните фактори обосновават мнението, че са необходими действия на равнище ЕС:

Подправянето на еврото създава истински проблем за Съюза и за гражданите, предприятията и финансовите институции в него. Фактът, че еврото е единната валута на еврозоната, означава, че за подправянето на евро трябва задължително да се приеме, че причинява еднакви щети навсякъде в еврозоната, независимо от мястото на извършване на престъплението. Това паневропейско измерение налага борбата с подправянето да се извършва по сходен начин и за извършителите на престъплението да има предвидени равностойни наказания независимо от мястото на извършване на престъплението в Европейския съюз.

Това особено положение на еврото, което е единната валута на икономическия и паричен съюз, създаден чрез Европейския съюз, и следователно представлява истинска европейска „стока“, налага защитата му да се гарантира на ниво ЕС. В това си качество то е в много по-голяма степен „в сърцето на ЕС“ отколкото област, за която правилата подлежат на хармонизиране в държавите членки.

Единствено ЕС е в състояние да изготви правно обвързващо законодателство, приложимо във всички държави членки, и по такъв начин да създаде нормативна уредба, която да способства за преодоляване на слабостите на настоящата ситуация.

Съгласно член 5 от Женевската конвенция не трябва да се прави разлика, от гледна точка на санкциите, между деянията, свързани с националната валута, и тези, свързани с чужда валута. Ето защо по-голямата защита на еврото следва да се прилага и по отношение на другите валути.

Предложените наказания са съразмерни на тежестта на престъпленията и на значителните последици за гражданите и предприятията от подправянето на еврото и на други парични знаци. Тези наказания съответстват на вече предвидените наказания в законодателствата на повечето държави членки. Тъй като много държави членки вече са въвели понятието „минимален размер на наказанията“, уместно и логично е това понятие за минималния размер на наказанията да се възприеме на равнище ЕС. За да се гарантира, че тежестта на наказанието е съразмерна на престъплението, се прави предложение за специална защитна разпоредба в случаите, когато сумата на подправените пари е по-малка, т.е. един праг, под който може да се налага по-малко наказание лишаване от свобода, и друг праг, под който може да се налага и глоба, освен ако в дадения случай не са налице особено тежки фактически обстоятелства. Така например това може да стане в случай, когато подправените пари бъдат открити при обстоятелства, които ясно показват, че са били произведени или са щели да бъдат произведени по-големи по размер суми. Избраните прагове трябва да бъдат достатъчно високи, за да се включат маловажните случаи, но същевременно достатъчно ниски, за да се гарантира възпиращото действие на санкцията и да се отчете значението, което има истинността на банкнотите и монетите, както и доверието на гражданите към тях.

С настоящата директива от държавите членки се изисква да гарантират в националното си законодателство, че размерът на наказанията, предвидени в член 5, няма да падне под изискваното минимално равнище. Въпреки това общите норми и принципи на националното наказателно право относно налагането на наказания и изпълнението на присъди в съответствие с конкретните фактически обстоятелства ще продължат да се прилагат. Тук влизат общите норми относно налагането на наказания на непълнолетни лица за опит за извършване на престъпление, за участие само чрез помагачество или в случаи, когато извършителят допринася за разкриването или предотвратяването на тежки престъпления. Що се отнася до изпълнението на присъди, общите принципи, като например за наказанието лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено, за алтернативите на наказанието лишаване от свобода (електронно наблюдение) или за предсрочното освобождаване, ще продължават да се прилагат. Във всеки отделен случай съдилищата ще разполагат с правото на преценка да вземат предвид всички отегчаващи и смекчаващи обстоятелства в рамките на приложимата нормативна уредба.

Всяка една от предложените наказателноправни мерки бе внимателно преценена и изготвена с оглед на възможните последици за защитата на основните права.

Предложението има отношение към следните права и принципи от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“): правото на

свобода и на семеен живот (поради възможното лишаване от свобода на осъдените извършители), свободата при избора на професия и свободата на стопанска инициатива (поради възможното лишаване от права на осъдените извършители), правото на собственост (поради възможното затваряне на предприятия, които са извършили престъпления), принципите на законност и пропорционалност на престъплението и наказанието (тъй като се въвеждат нови състави на престъпления и се определя размерът на наказанията), правото на всеки да не бъде съден два пъти (поради възможното взаимодействие с административните санкции). Тези възможни ограничения на правата и свободите са оправдани, тъй като служат за постигане на цели от общ интерес, признати от Съюза (вж. член 52, параграф 1 от Хартата), и по-специално с оглед на приемането на ефективни и възпиращи мерки за защита на еврото и на другите парични знаци. Внимателно беше следено за това тези мерки да не надхвърлят необходимото за постигането на тази цел и поради това те са пропорционални. По-специално, в самия инструмент са заложили изрични защитни разпоредби, в които се посочва правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, включително и правото на защита, с които се осигурява равностойно ниво на ефективна съдебна защита от страна на националните съдилища. Исканите наказания са съразмерни на извършените престъпления.

3.3. Избор на инструменти

Правилният инструмент за въвеждане на наказателноправни разпоредби с правно основание член 83, параграф 1 от ДФЕС е директивата.

3.4. Специфични разпоредби

Член 1: Предмет — с тази разпоредба се определят целта и приложното поле на предложението.

Член 2: Определения — в тази разпоредба са посочени определенията, които се използват в целия инструмент.

Член 3: Престъпления — с тази разпоредба се въвеждат съставите на основните престъпления, които следва да бъдат обявени за наказуеми от държавите членки, и се пояснява, че в приложното поле попадат определени обстоятелства около извършването на престъплението.

Член 4: Подбuditелство, помагачество и опит — тази разпоредба се прилага спрямо всички посочени по-горе престъпления и с нея от държавите членки се изисква да инкриминират всички форми на приготвяне и участие. Наказателната отговорност за опит е включена при повечето престъпления.

Член 5: Наказания — тази разпоредба е приложима по отношение на всички престъпления, посочени в членове 3 и 4. С нея се въвежда изискването държавите членки да налагат ефективни, съразмерни на престъплението и възпиращи наказания в съответствие с практиката на Съда на ЕС. За по-тежки случаи, включващи престъпленията производство и разпространяване на подправени парични знаци, с разпоредбата се определя наказание лишаване от свобода с продължителност между най-малко шест месеца и осем години за физическите лица. Горният минимален праг от осем години вече е въведен с Рамково решение 2000/383/ПВР за престъпленията, свързани с производство.

Членове 6 и 7: Отговорност на юридическите лица и видове санкции за юридическите лица — тези разпоредби са приложими по отношение на всички престъпления, посочени в членове 3 и 4. С тези разпоредби от държавите членки се изисква да предвидят отговорност за юридическите лица, като същевременно не се дава

възможност тази отговорност да бъде алтернатива на отговорността на физическите лица, и да налагат ефективни, съразмерни на престъплението и възпиращи санкции на юридическите лица, като в разпоредбите също така са посочени възможните санкции.

Член 8: Компетентност — тази разпоредба е основана на принципите за териториалност и лично качество. Тя е приложима по отношение на всички престъпления, посочени в членове 3 и 4. Тази разпоредба изисква да са налице основания за компетентност на съдебните органи, които им позволяват да започват разследвания, да провеждат наказателни преследвания и да внасят в съда дела, свързани с подправяне на парични знаци. Съгласно разпоредбата държавите членки, чиято валута е еврото, се задължават да упражняват универсална компетентност по отношение на свързаните с подправяне на евро престъпления при определени условия. В случай че има паралелни производства, с Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства²⁷ се насърчава по-тясното сътрудничество между компетентните органи. Според Решение 2002/187/ПВР на Съвета от 28 февруари 2002 г. националният член на Евроюст трябва да бъде информиран за всеки случай, в който е възникнал спор за компетентност или има вероятност такъв да възникне. Освен това съгласно член 8 от настоящата директива от държавите членки се изисква да съсредоточават наказателното производство в една държава членка, освен ако това е неуместно.

Член 9: Способи за разследване — целта на разпоредбата е да се гарантира, че предвидените в националното законодателство способности за разследване в случаи, свързани с организираната престъпност или с други тежки престъпления, могат да се използват също и в случаите, отнасящи се до подправяне на парични знаци.

Член 10: Задължение за предаване на подправени евробанкноти и монети с цел анализ и откриване на подправени парични знаци — тази разпоредба изисква от държавите членки да гарантират, че националните центрове за анализ и националните центрове за анализ на монети могат да анализират подправени парични знаци в евро също и по време на висящи съдебни производства с цел откриване на още подправени парични знаци.

Член 11: Връзка с Женевската конвенция — с тази разпоредба се въвежда изискването държавите членки да бъдат договарящи страни по Международната конвенция от 20 април 1929 г.

Член 12: Замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета — с тази разпоредба се заменят действащите разпоредби в областта на подправянето на парични знаци по отношение на държавите членки, участващи в приемането на настоящата директива.

Член 13: Транспониране — с тази разпоредба се въвежда изискването държавите членки да транспонират директивата в срок от 18 месеца от датата на нейното влизане в сила. Държавите членки трябва да съобщят на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство, които са приели и ще приемат в областта, уредена с настоящата директива. От държавите членки не се изисква да представят обяснителни документи, тъй като директивата съдържа ограничен брой правни задължения и засяга ясно обособена сфера на национално равнище.

---

²⁷ ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 42.

Членове 14, 15 и 16 — в тях има допълнителни разпоредби относно представянето на доклад от страна на Комисията и прегледа, влизането в сила и адресатите.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Настоящото предложение няма отражение върху бюджета на Европейския съюз.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно защитата по наказателноправен ред на еврото и на другите парични знаци срещу подправяне и за замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 83, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след консултация с Европейската централна банка,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²⁸,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) В качеството си на единна валута на държавите членки от еврозоната еврото се превърна във важен фактор в икономиката на ЕС и ежедневието на неговите граждани. В интерес на Съюза като цяло е да се бори с всички действия, които могат да изложат на риск истинността на еврото чрез подправяне, както и да преследва такива действия.
- (2) Подправените пари причиняват значителни щети на обществото. Те причиняват щети на гражданите и предприятията, на които не се възстановява сумата, съответстваща на подправените пари, дори и да са ги придобили добросъвестно. Изключително важно е да се гарантира доверието на гражданите, дружествата и финансовите институции в истинността на банкнотите и монетите.
- (3) От решаващо значение е във всички държави членки да се осигури подходяща защита на еврото и на другите парични знаци, чието обращение е разрешено по закон, чрез резултатни и ефикасни наказателноправни мерки.
- (4) Регламент (ЕО) № 974/98 на Съвета от 3 май 1998 г. относно въвеждането на еврото²⁹ задължава държавите членки, чиято валута е евро, да осигурят адекватни санкции в случаите на неистински или преправени евробанкноти и монети.
- (5) В Регламенти (ЕО) № 1338/2001³⁰ и (ЕО) № 1339/2001³¹ на Съвета от 28 юни 2001 г. се определят необходимите мерки за защита на еврото срещу

---

²⁸ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

²⁹ ОВ L 139, 11.5.1998 г., стр. 1.

³⁰ ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 6.

фалшифициране, и по-специално мерките за изтегляне от обращение на фалшивите парични знаци в евро.

- (6) В Международната конвенция за премахване и преследване фабрикуването на фалшиви парични знаци, подписана в Женева на 20 април 1929 г., и Протокола към нея (наричани „Женевската конвенция“)³² са определени правилата за ефективно предотвратяване, наказателно преследване и наказване на престъпленията, свързани с подправянето на парични знаци. Женевската конвенция има по-конкретно за цел да гарантира, че могат да бъдат наложени строги наказателноправни и други санкции в случаите на подправяне на парични знаци. Всички договарящи страни по Женевската конвенция трябва да прилагат принципа да не се прави разлика от гледна точка на санкциите, когато става въпрос за чуждестранни парични знаци, различни от националната валута.
- (7) Целта на настоящата директива е да се допълнят разпоредбите на Женевската конвенция и да се улесни прилагането ѝ от държавите членки.
- (8) Настоящата директива доразвива и актуализира Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета за повишаване на защитата чрез наказателни и други санкции срещу подправянето във връзка с въвеждането на еврото³³. Настоящата директива добавя към рамковото решение допълнителни разпоредби относно размера на наказанията и способите за разследване и относно анализа, идентификацията и откриването на подправени парични знаци по време на съдебни производства. Настоящата директива следва да замени рамковото решение по отношение на държавите членки, участващи в приемането ѝ.
- (9) Директивата следва да осигури защита на всички банкноти и монети, чието обращение е разрешено по закон, независимо дали са на хартиен, метален или какъвто и да е друг носител.
- (10) За защитата на еврото и другите парични знаци се изисква престъпленията, свързани с подправянето им, да бъдат определени по еднакъв начин, а също така да има и общи видове санкции както за физическите, така и за юридическите лица. За да се осигури съгласуваност с Женевската конвенция, настоящата директива следва да определя като наказуеми същите престъпления, както и конвенцията. Поради това производството на подправени банкноти и монети и разпространяването им следва да съставляват престъпления. Значителното приготвяне за извършване на тези престъпления, например производството на инструменти за подправяне или на елементи, следва да се наказва отделно. Общата цел на тези състави на престъпленията трябва да бъде оказването на възпиращо действие по отношение на всяка манипулация с подправени банкноти и монети, инструменти и средства за подправяне.
- (11) Неправомерното използване на законни съоръжения или материали в регламентирани центрове за печатане на банкноти или сечене на монети за производството на неразрешени от закона банкноти и монети с цел измама трябва също да се разглежда като подправяне. Тук попадат ситуации, в които дадена национална централна банка, монетен двор или друго регламентирано производствено звено произвежда банкноти или монети, които надхвърлят

---

³¹ ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 11.

³² № 2623, стр. 372, Сборник договори на Обществото на народите от 1931 г.

³³ ОВ L 140, 14.6.2000 г., стр. 1.

позволената от Европейската централна банка квота. Тук влизат и ситуации, в които служител на законен център за печатане на банкноти или сечене на монети използва неправомерно съоръженията за собствени цели. Такива деяния трябва да се наказват като престъпления, свързани с подправяне, дори и да не са надхвърлени позволените количества, защото след навлизането си в обращение произведените подправени банкноти и монети не биха могли да бъдат отличени от тези, които са разрешени от закона.

- (12) Банкноти и монети, които все още не са официално емитирани от Европейската централна банка или от националните централни банки и монетни дворове, също трябва да бъдат обхванати от защитата по настоящата директива. Така например евромонетите с нови „национални“ страни или новите серии евробанкноти трябва да бъдат защитени, преди официално да са пуснати в обращение.
- (13) Подбудителството, помагачеството и опитът за извършване на основните престъпления, свързани с подправянето, включително неправомерното използване на законни съоръжения или материали, както и подправянето на банкноти и монети, които все още не са емитирани, но са предназначени за пускане в обращение, също трябва да бъдат наказуеми, когато е уместно. С настоящата директива не се въвежда изискване държавите членки да обявят за наказуемо деяние опита за извършване на престъпление, свързано с инструмент за подправяне или елемент.
- (14) Санкциите за престъпления, свързани с подправяне, трябва да бъдат ефективни, съразмерни на престъплението и възпиращи навсякъде в Съюза.
- (15) По традиция подправянето на парични знаци е престъпление, за което в държавите членки се предвиждат големи по размер санкции. Това е така поради сериозното естество на престъплението и последиците от него за гражданите и предприятията и поради необходимостта да се гарантира доверието на гражданите на ЕС в истинността на еврото и другите парични знаци. Това важи с особена сила за еврото, което е единната валута на 330 милиона граждани в еврозоната и е втората по значимост международна валута.
- (16) Ето защо държавите членки трябва да предвидят определени минимални като вид и размер санкции. Концепцията за минималния размер на наказанията понастоящем е възприета в по-голямата част от държавите членки. Логично и уместно е този подход да се възприеме на равнище ЕС.
- (17) Санкциите трябва да имат такъв размер, че да са ефективни и да имат възпиращ ефект, но не трябва да бъдат несъразмерно големи спрямо престъплението. Следователно наказанието за физически лица в тежките случаи, т.е. за основните престъпления производство и разпространяване на подправени парични знаци, когато става въпрос за подправени банкноти и монети, възлизащи на голяма сума, или за особено тежки фактически обстоятелства, следва да бъде с минимален размер най-малко шест месеца и максимален размер най-малко осем години лишаване от свобода.
- (18) Минималният размер от шест месеца на наказанието способства да се гарантира, че правоприлагащите и съдебните органи придават еднакъв приоритет на подправянето на еврото и на другите парични знаци, и на свой ред улеснява трансграничното сътрудничество. Минималният размер на наказанието допринася за намаляване на риска от търсене на най-благоприятната правна система (т. нар. forum-shopping). Освен това така се допуска осъдените

извършители на престъплението да бъдат предадени с европейска заповед за арест с цел изпълнение на присъдата за лишаване от свобода или на мярката, изискваща задържане.

- (19) Държавите членки трябва да имат възможността да налагат наказание лишаване от свобода с кратък срок или изобщо да не налагат такова наказание в случаите, когато общата номинална стойност на подправените банкноти и монети е незначителна или когато не са налице особено тежки фактически обстоятелства. Тази стойност трябва да бъде под 5 000 EUR, или десетократния размер на най-високата купюра на еврото, в случаите, когато се налага наказание, различно от лишаване от свобода, и под 10 000 EUR в случаите, когато се налага лишаване от свобода за срок, по-кратък от шест месеца.
- (20) С настоящата директива не се засягат общите норми и принципи на националното наказателно право относно налагането на наказания и изпълнението на присъди в съответствие с конкретните фактически обстоятелства на всеки отделен случай.
- (21) Тъй като доверието в истинността на банкнотите и монетите може да бъде подронено или застрашено и от деянията на юридически лица, последните трябва да носят отговорност за престъпленията, извършени от тяхно име.
- (22) За да се осигури успешното провеждане на разследванията и на наказателното преследване на престъпленията, свързани с подправяне на парични знаци, лицата, отговорни за разследването и наказателното преследване на тези престъпления, трябва да разполагат със способите за разследване, които се използват в борбата с организираната престъпност или с други тежки престъпления. Такива способности са например прихващането на съобщения, скритото наблюдение, включително електронното наблюдение, наблюдението на банкови сметки и други финансови разследвания, като се имат предвид, *inter alia*, принципът на пропорционалност и естеството и тежестта на разследваните престъпления.
- (23) Държавите членки трябва да установят своята компетентност в съответствие с Женевската конвенция и разпоредбите относно компетентността в други наказателноправни актове на Съюза, или с други думи, по отношение на престъпленията, извършени на тяхна територия, и по отношение на престъпленията, извършени от техни граждани. Доминиращата роля на еврото за икономиката и обществото на Европейския съюз, както и специфичната заплаха за еврото, което е валута от световно значение, изискват допълнителна мярка за неговата защита. Поради това всяка държава членка, чиято валута е еврото, трябва да упражнява универсална компетентност по отношение на свързаните с еврото престъпления, извършени извън територията на Европейския съюз, ако извършителят е на нейна територия или ако подправените парични знаци в евро, свързани с престъплението, са открити на територията на тази държава членка. Когато упражняват универсална компетентност, държавите членки трябва да съблюдават принципа на пропорционалност, особено що се отнася до осъдителни присъди, постановени от трета държава за едно и също деяние.
- (24) Подправянето на парични знаци често засяга няколко държави членки едновременно, като производството например се осъществява в една държава членка, а разпространяването — в друга държава членка или в няколко други държави членки. В съответствие с механизмите, въведени с Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно предотвратяване и

уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства³⁴, при такива трансгранични случаи държавите членки трябва да съсредоточават наказателното производство, включително и наказателното преследване, в една държава членка, освен ако това е неуместно. Това важи особено много в ситуации, в които с такова съсредоточаване може да се оптимизира разследването, например при изземването на вещевени доказателства, или когато благодарение на такова съсредоточаване съдът може да вземе предвид целия мащаб на престъплението в една присъда. Според Решение 2002/187/ПВР на Съвета от 28 февруари 2002 г. за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност³⁵ националният член на Евроюст трябва да бъде информиран за всеки случай, в който е възникнал спор за компетентност или има вероятност такъв да възникне.

- (25) Що се отнася до еврото, идентификацията на подправени банкноти и монети се извършва централизирано съответно в националните центрове за анализ и националните центрове за анализ на монети, определени или създадени в съответствие с Регламент (ЕО) № 1338/2001. По време на висящи съдебни производства също трябва да бъде възможно извършването на анализ, идентификация и откриване на подправени евробанкноти и монети, за да може да се спре и предотврати по-нататъшното обращение на този вид подправени парични знаци, като същевременно се спазва надлежно принципът за справедлив и ефективен съдебен процес. По принцип съдебните органи трябва да разрешават физическото предаване на подправените парични знаци на националните центрове за анализ и националните центрове за анализ на монети. При дадени обстоятелства обаче, например когато само няколко броя подправени банкноти или монети са веществените доказателства в наказателното производство или когато физическото предаване би могло да създаде риск от унищожаване на доказателства като дактилоскопични отпечатащи, съдебните органи трябва да бъдат в състояние да позволят предоставянето на достъп до банкнотите и монетите.
- (26) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати в частност от Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално правото на свобода и сигурност, зачитането на личния и семейния живот, свободата при избора на професия и правото на труд, свободата на стопанската инициатива, правото на собственост, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, презумпцията за невинност и правото на защита, принципите на законност и пропорционалност на престъпленията и наказанията, както и забраната на това някой да бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление. Настоящата директива има за цел да осигури пълното спазване на тези права и принципи и трябва да бъде прилагана в съответствие с тях.
- (27) Тъй като целта на настоящата директива не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки самостоятелно и следователно поради мащаба и последиците от действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерките, посочени в настоящата директива, в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от

---

³⁴ ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 42.

³⁵ ОВ L 63, 6.3.2002 г., стр. 1.

Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

- (28) [В съответствие с член 3 от Протокол (№ 21) относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Обединеното кралство и Ирландия са уведомили за желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящата директива.

И/ИЛИ

- (29) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол (№ 21) относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Обединеното кралство и Ирландия не участват в приемането на настоящата директива и не са обвързани от нея, нито от нейното прилагане.]
- (30) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол (№ 22) относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установяват минималните правила относно определянето на престъпленията и санкциите в областта на подправянето на еврото и на други парични знаци. С директивата също така се въвеждат общи разпоредби за засилване на борбата с тези престъпления и за подобряване на тяхното разследване.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „паричен знак“ означава банкнота и монета, чието обращение е разрешено по закон, включително евробанкнота и евромонета, чието обращение е разрешено съгласно Регламент (ЕО) № 974/98;
- б) „юридическо лице“ означава образование, което има юридическа правосубектност съгласно приложимото право, с изключение на държави или публични органи, които упражняват държавна власт, и на публични международни организации;
- в) „Женевска конвенция“ означава Международната конвенция за премахване и преследване фабрикуването на фалшиви парични знаци, подписана в Женева на 20 април 1929 г., и Протоколът към нея.

Член 3

Престъпления

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че следните деяния, когато са извършени умишлено, се наказват като престъпления:
  - а) всяко изработване или преправяне на парични знаци с цел измама, независимо от използваните средства;
  - б) пускането на подправени парични знаци в обращение с цел измама;
  - в) вносът, износът, пренасянето, приемането или придобиването на подправени парични знаци с цел пускането им в обращение и със знанието, че са подправени;
  - г) изработването, приемането, придобиването или притежаването, с цел измама, на:
    - i) инструменти, предмети, компютърни програми и всякакви други средства, които са специално предназначени за изработването или преправянето на парични знаци; или
    - ii) холограми или други елементи, които служат за защита на паричните знаци срещу подправяне.
2. Деянията, посочени в параграф 1, включват и деяния, отнасящи се до банкноти или монети, за чието производство се използват или са били използвани законни съоръжения или материали в нарушение на правата или на условията, по силата на които компетентните органи могат да емитират банкноти или монети.
3. Деянията, посочени в параграф 1, включват и деяния, отнасящи се до банкноти и монети, които все още не са емитирани, но са предназначени за пускане в обращение и са парични знаци, представляващи законно платежно средство.

Член 4

Подбудителство, помагачество и опит

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че подбудителството или помагачеството за извършване на престъпление, посочено в член 3, се наказва като престъпление.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че опитът за извършване на престъпление, посочено в член 3, параграф 1, букви а), б) или в), се наказва като престъпление.

Член 5

Наказания

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че деянията, посочени в членове 3 и 4, се наказват с ефективни, съразмерни на престъплението и възпиращи наказания, в това число глоби и лишаване от свобода.

2. За престъпления, посочени в член 3, параграф 1, букви а), б) и в), които се отнасят до банкноти и монети с обща номинална стойност под 5 000 EUR и които не са свързани с особено тежки фактически обстоятелства, държавите членки могат да предвидят наказание, което е различно от лишаване от свобода.
3. Престъпления, посочени в член 3, параграф 1, букви а), б) и в), които се отнасят до банкноти и монети с обща номинална стойност най-малко 5 000 EUR, се наказват с лишаване от свобода с максимален размер на наказанието най-малко осем години.
4. Престъпления, посочени в член 3, параграф 1, букви а), б) и в), които се отнасят до банкноти и монети с обща номинална стойност най-малко 10 000 EUR или които са свързани с особено тежки фактически обстоятелства, се наказват с
  - а) минимален размер на наказанието най-малко шест месеца лишаване от свобода;
  - б) максимален размер на наказанието най-малко осем години лишаване от свобода.

Член 6

Отговорност на юридическите лица

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност за посочените в членове 3 и 4 престъпления, които са извършени в тяхна полза от лице, действащо самостоятелно или в качеството си на член на орган на юридическото лице, и което заема ръководна длъжност в това юридическо лице на следните основания:
  - а) правомощие да представлява юридическото лице; или
  - б) правомощие да взема решения от името на юридическото лице; или
  - в) правомощие да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.
2. Държавите членки гарантират, че юридическо лице може да бъде подведено под отговорност, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице, посочено в параграф 1, е направила възможно извършването от негово подчинено лице на някое от престъпленията, посочени в членове 3 и 4, в полза на това юридическо лице.
3. Отговорността на юридическото лице по параграфи 1 и 2 не изключва образуването на наказателно производство срещу физически лица, които са извършители, подбудители или помагачи в престъпленията, посочени в членове 3 и 4.

Член 7

Видове санкции за юридическите лица

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всяко юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 6, подлежи на ефективни, съразмерни на престъплението и възпиращи санкции, които включват глоби по наказателното право или друг вид глоби и могат да включват други санкции като:

- а) лишаване от правото да се ползва от предимства, предоставени от държавата, или държавни помощи;
- б) временно или постоянно лишаване от правото да упражнява търговска дейност;
- в) поставяне под съдебен надзор;
- г) съдебна ликвидация;
- д) временно или постоянно затваряне на предприятия, използвани за извършване на престъплението.

Член 8

Компетентност

1. Всяка държава членка предприема необходимите мерки за установяване на своята компетентност по отношение на престъпленията, посочени в членове 3 и 4, в случаите, когато:
  - а) престъплението е извършено изцяло или отчасти на нейна територия; или
  - б) извършителят на престъплението е неин гражданин.
2. Всяка държава членка, чиято валута е еврото, предприема необходимите мерки за установяване на своята компетентност по отношение на престъпленията, посочени в членове 3 и 4, извършени извън територията на Европейския съюз, най-малкото когато тези престъпления са свързани с еврото и когато:
  - а) извършителят на престъплението е на територията на държавата членка; или
  - б) подправени евробанкноти или евромонети, свързани с престъплението, са открити в държавата членка.

За целите на наказателното преследване на което и да е от тези престъпления всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че нейната компетентност не зависи от условието деянията да съставляват престъпление на мястото на извършването им.
3. Държавите членки съсредоточават наказателното производство в една държава членка, освен ако това е неуместно.

Член 9

Способи за разследване

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че лицата, звената или службите, отговорни за разследването или наказателното преследване на престъпленията, посочени в членове 3 и 4, разполагат с ефективни способности за разследване, като например използваните в случаи, свързани с организираната престъпност или с други тежки престъпления.

Член 10

Задължение за предаване на подправени евробанкноти и монети с цел анализ и откриване на подправени парични знаци

1. Държавите членки гарантират, че съдебните органи допускат да се проверяват евробанкноти и монети, пораждащи съмнение, че са подправени, с цел извършването на анализ, идентификация и откриване на още подправени парични знаци. За целта съдебните органи предават незабавно необходимите образци от всеки вид банкнота, пораждаща съмнение, че е подправена, на Националния център за анализ, и от всеки вид монета, пораждаща съмнение, че е подправена, на Националния център за анализ на монети.
2. Ако необходимите образци от банкноти и монети, пораждащи съмнение, че са подправени, не могат да бъдат предадени, защото трябва да бъдат запазени като доказателства в рамките на наказателно производство с цел да се осигури справедлив и ефективен съдебен процес и да се гарантира правото на защита на заподозрения извършител, Националният център за анализ и Националният център за анализ на монети незабавно получават достъп до тези образци.

Член 11

Връзка с Женевската конвенция

Държавите членки се присъединяват към Женевската конвенция или остават страни по нея.

Член 12

Замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета

Настоящата директива заменя Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета по отношение на държавите членки, участващи в приемането на настоящата директива, без да се засягат задълженията на тези държави членки по отношение на сроковете за транспониране на рамковото решение в националното право.

За държавите членки, които участват в приемането на настоящата директива, позоваванията на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета се считат за позовавания на настоящата директива.

Член 13

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от [18 месеца от датата на нейното влизане в сила]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.
Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.
2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 14

Представяне на доклад от Комисията и преглед

В срок до [5 години след влизането в сила на директивата] Комисията представя доклад пред Европейския парламент и Съвета относно транспонирането на настоящата директива. В доклада се прави оценка на степента, в която държавите членки са осъществили необходимите мерки, за да спазят разпоредбите на директивата. Ако е необходимо, към доклада се прилага законодателно предложение.

Член 15

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на [двадесетия] ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 16

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите. Съставено в Страсбург на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател